

YOUNG GANGSTERS

KUNSTENPLAN **2025 - 2028**

**THE ART OF
CONFLICT**

INHOUD

> 2

1 Introductie	3
2 Missie	3
3 Visie	3
4 Plaats in het veld	4
5 Terugblik 2021-2024	5
6 Publiek en impact	6
7 YoungGangsters 2025-2028	7
8 Projecten 2025-2028	8
9 Artistiek Team	15
10 Marketing	15
11 Bedrijfsvoering	17

1 > INTRODUCTIE

> 3

YoungGangsters, het Amsterdamse theatergezelschap van artistiek leider Annechien de Vocht, maakt eigenzinnig, humoristisch en fysiek theater vanuit een maatschappelijke urgentie. De voorstellingen van YoungGangsters ontlede de beeldvorming rondom actuele thema's en dagen het publiek uit tot inleving in en autonoom denken over gestigmatiseerde mensen en groeperingen uit de samenleving.

YoungGangsters begon in 2009 en maakte naam met uitbundige locatievoorstellingen met smakelijk fysiek spel, special effects en geënceneerd vechtspektakel. Die signatuur is de afgelopen jaren verbreed. YoungGangsters maakt nu ook intieme voorstellingen op binnenlocaties en voor de kleine zaal. Humor gaat bij YoungGangsters samen op met engagement. YoungGangsters speelt met de beeldtaal en stijlmiddelen uit het massavermaak – knokfilms, pulptelevisie, het pretpark, de popcultuur – en mixt deze met documentaire feiten en levensverhalen. Door

parodie en fictieve uitvergroting tegenover de realiteit te plaatsen legt YoungGangsters de beeldvorming rondom sociaal-maatschappelijke thema's bloot en confronteert het publiek met de eigen aannames en handelingen.

De komende vier jaren staan voor YoungGangsters in het teken van verdieping; met behoud van onze branie zoeken we meer subtiliteit op en experimenteren met nieuwe mengvormen van fictie en documentaire. We investeren in onze Amsterdamse basis door middel van lokaal geïnspireerde projecten met een landelijke betekenis. We ontwikkelen nieuwe voorstellingen voor jongeren van 14+ en zetten met aansprekende Impact Programma's voor en met betrokkenen, een vervolgstap in het engageren van nieuw publiek. Dit alles met een theatervorm die de tijdgeest weerspiegelt en verbintenissen maakt met populaire beeldcultuur. Welkom in de wereld van YoungGangsters.

2 > MISSIE

Vanuit een sterk rechtvaardigheidsgevoel kiest YoungGangsters de kant van de stemmen die teloor gaan in het volume van de massa, van mensen die ondersneeuwen in de mening van de meerderheid, die verpulverd worden in de bureaucratie van het systeem of verloren raken in een individualistische samenleving.

We bestrijden de groeiende ongelijkheid in de samenleving met aanstekelijke theatervoorstellingen die het publiek bewust maken van ingesloten denkbeelden, ongefundeerde aannames en discriminatie.

3 > VISIE

YoungGangsters is gespecialiseerd in The Art of Conflict: botsende perspectieven worden niet alleen tussen de personages/spelers op scherp gezet, maar ook in de hoofden van het publiek. Het publiek wordt in eerste instantie verleid om mee te gaan in het dominante perspectief op maatschappelijke kwesties. Door daar vervolgens een schrijnende keerzijde tegenover te plaatsen maakt YoungGangsters het publiek bewust van de manier waarop denkbeelden worden gemanipuleerd.

YoungGangsters laat de toeschouwers ervaren hoe oppervlakkige beeld- en meningsvorming ons idee van de werkelijkheid verdraait. Het morele conflict dat YoungGangsters bij het publiek veroorzaakt krijgt in de voorstellingen letterlijk vorm als de toeschouwers vanuit een hen toebedeelde rol een handeling 'moeten' uitvoeren. Die lijkt onschuldig bij te dragen tot de opgewekte hilariteit, maar vervat een moreel dilemma: ga je mee met de massa of neem je een individueel standpunt in? Zo kon het publiek bij *The Poverty Peepshow* in een vrolijke veiling bieden op de persoonlijke huisraad van een in de schulden geraakte huurder. En mocht het publiek bij *The Promised Land* een eigen vlaggetje komen planten in de, omwille van het menselijk voortbestaan gekolonialiseerde grond van een verre planeet, terwijl de oorspronkelijke planeetbewoners toekeken.

YoungGangsters bespeelt het grensgebied tussen vermaak en inhoud, waarbij vermaak inhoud wordt en inhoud vermaak. De banaliteit van filmisch geweld, Hollywood-romantisering en pretpark-vermaak is een inspiratiebron omdat het tot de canon behoort van het collectieve geheugen en massaal aftrek vindt. YoungGangsters gebruikt deze bronnen om het publiek voor zich te winnen, om menselijk gedrag te begrijpen en een gezamenlijke grond te vinden voor een vertelling die de platheid in perspectief zet. Ze bevraagt met deze vorm de enorme aantrekkingskracht die massavermaak uitoefent en maakt voor het publiek invoelbaar hoe sterk het verlangen is om hiermee te ontsnappen aan de realiteit.

YoungGangsters gelooft dat lichtheid en humor net zoveel zeggingskracht hebben als verdriet en zwaarte. Dat ook komedies inzicht kunnen geven in complexe thema's. YoungGangsters vangt met haar aanstekelijke vorm het publiek in een aansprekende fantasie en maakt ze ontvankelijk voor de onderliggende inhoud. De bulderende lach aan het begin van de voorstelling maakt de tragische gebeurtenissen verderop extra schrijnend.

"ZOLANG GROTE INCIDENTEN ALS HET TOESLAGENSCHANDAAL NIET ADEQUAAT OPGELOST WORDEN EN DE KLOOF TUSSEN ARM EN RIJK GROEIT, BLIJFT THE POVERTY PEEPSHOW EEN PIJNLIJK ACTUELE EXPERIENCE DIE IEDERE POLITICUS ZOU MOETEN ONDERGAAN"

Theaterkrant over The Poverty Peepshow

Signatuur

YoungGangsters neemt met haar toegankelijke, humoristische én maatschappijkritische voorstellingen een eigen plek in binnen het theaterveld. Met haar **art of conflict** zoekt YoungGangsters vernieuwing in smeugig vermaak en inhoudelijke zeggingskracht en tussen theatrale fictie en documentaire werkelijkheid. YoungGangsters maakt **theater op locatie** en kiest per productie een speelplek die aansluit bij de thematiek van de voorstelling en de beoogde doelgroep. YoungGangsters creëert een totaalbelevens waarin het publiek een actieve rol toebedeeld krijgt en zo volledig ondergedompeld wordt in de fictieve wereld van de voorstelling.

Met uitbundige buitenspektakels en voorstellingen op grootstedelijke binnenlocaties richt YoungGangsters zich op een breed publiek buiten het 'officiële' schouwburgcircuit. Voor haar zomerse buitenspektakels ontwikkelde het gezelschap het eigen reizende openluchttheater 'GangstersParadise'; een mobiele tribune, kleedkamer en bar ineen, waarmee ze autonoom op een locatie kan spelen en haar publiek volledig in eigen stijl kan ontvangen. In de kleine zaal brengt YoungGangsters rauwe én subtiele voorstellingen voor jongeren van 14+ die via scholenbezoek daar beter te bereiken zijn.

Samenwerking met niet-culturele partners

YoungGangsters fundeert haar voorstellingen met uitvoerig onderzoek naar het maatschappelijke thema. De makers werken samen met organisaties en specialisten

bij de ontwikkeling van de voorstelling. De komende vier jaar vergroot YoungGangsters de maatschappelijke impact van de voorstellingen door het team te versterken met een impactmaker. Deze impactmaker versterkt en verbreidt het netwerk van betrokken organisaties en doelgroepen.

Partners in het theaterveld

Voor de programmering van de YoungGangsters-voorstellingen zijn vaste relaties opgebouwd met o.a. Theater Bellevue, LUX Nijmegen, Mediahuis Noord (Groningen), Over Het IJ Festival, Festival Karavaan, Oerol en FestiValderAa.

YoungGangsters doet aan talentontwikkeling via coproducties met het Utrechtse DOX, de Groningse vooropleiding De Noorderlingen, en het Unboxed programma van het Over Het IJ Festival. Daarnaast betreft YoungGangsters bij elke productie stagiaires op het gebied van regie, spel of productie. Artistiek leider en regisseur Annechien de Vocht wordt vanwege de specifieke speelstijl van YoungGangsters regelmatig gevraagd voor coaching of gastregies bij opleidingen en gezelschappen.

YoungGangsters legt actief verbintenis met locatietheater collega's om op productioneel, zakelijk en publicitair gebied uit te kunnen wisselen en samen te werken. Afgelopen zomer organiseerde YoungGangsters in haar GangstersParadise de eerste locatiepartners-middag, waar ze met collega's sprak over de drijfveren maar ook de obstakels waar locatiemakers tegenaanlopen. In 2024 organiseert ze een vervolg op deze middag.

De afgelopen vier jaar waren turbulent voor YoungGangsters. In 2020 besloot Lotte Bos, de ene helft van het regieduo dat YoungGangsters oprichtte en artistiek leidde, om na een periode van overspanning de groep te verlaten. Annechien de Vocht verloor daarmee haar 'partner in crime' en zette alleen het gezelschap voort. De corona epidemie was ingrijpend, maar zorgde ook voor een verdiepende koerswijziging.

Meer keuze in het voorstellingsformat

Toen tijdens de corona epidemie ons eigen reizende theater GangstersParadise niet geschikt bleek om voorstellingen op 1,5 meter en voor een klein publiek te maken, maakten we *The Poverty Peepshow* binnen de toen anderhalve-meter-opstelling op een binnenlocatie voor een kleine publieksgroep. De uitkomst was voor YoungGangsters een nieuwe stap in het samenspel van vorm en inhoud: de intimiteit met het publiek en de subtiliteit in de effecten was bij een buitenspektakel niet mogelijk geweest. Uit deze ervaring ontstond de behoefte om meer voorstellingen te maken voor een intiemere setting. Vanuit de energie en het fysieke spel dat kenmerkend is voor YoungGangsters, maar met meer precisie, focus en ruimte voor verstillings. Naast zomerspektakels maakt het gezelschap nu ook voorstellingen voor binnenlocaties en om jongeren van 14+ te bereiken voor de theaterzaal.

Dichter op de werkelijkheid

Een belangrijke ontwikkeling in het werk van YoungGangsters is de toevoeging van documentaire elementen. Ervaringsdeskundigen met het maatschappelijke thema doen mee als spelers en hun perspectieven krijgen een plek in de vertelling. Dit startte met *The Poverty Peepshow*, een theatrale huisuitzetting in de vorm van een pretpark-attractie, waar acteur en ervaringsdeskundige Barry Emond aan meedeed. Hij bevestigt aanvankelijk het cliché-beeld van 'Tokkie-achtige' randfiguur, tot hij uit zijn rol stapt en vertelt hoe hij jarenlang in de schuldsanering zat. Het persoonlijke verhaal confronteert het publiek met eigen aannames en handelen. Bij *The Promised Land*, een intergalactische Western over kolonisatie, waren twee van de vier spelers nazaten van Surinaams inheemse volkeren. Wanneer acteur Victor Bottenbley zijn masker afzet en vertelt over de onderdrukking en strijd lust van zijn Surinaams-inheemse volk, voegt dat een pijnlijke realiteitswaarde toe. In de theaterdansproductie *Don't Wanna Touch* kreeg het persoonlijke verhaal van rapper Tano Rivers de ruimte. In zijn rapteksten verwoordt hij zijn eigen zoektocht als queer rapper van Turkse afkomst in de hetero-normatieve rapscene.

Balans humor en tragiek

YoungGangsters verleidt het publiek met humor, groteske personages en fysieke actie, maar deze middelen mogen de maatschappelijke inhoud van de voorstelling niet overschaduwen. De afgelopen jaren leerden we deze balans beter bewaken. Bij de eerste festivalversie van *The Promised Land* op Oerol was er te weinig ruimte voor verstillings door het massaal reagerende publiek. Bij de

versie die we het jaar erop speelden was deze balans beter. De toevoeging van een persoonlijke monoloog werd het kantelpunt van de voorstelling. De schrijvende realiteit kwam aan bij het publiek, zo bleek uit de nagesprekken.

Verdieping artistiek team

Om de inhoud meer nuance te geven en meer recht te doen aan de complexiteit van maatschappelijke thema's is YoungGangsters in de afgelopen vier jaar gaan samenwerken met een dramaturg en met toneelschrijvers. Dramaturg Marijn van der Jagt is sinds 2021 een vaste sparringpartner van De Vocht bij de voorbereidingen en repetities van de projecten.

De samenwerking met schrijvers begon bij *The Poverty Peepshow* met Michael Bijmens, die zelf opgroeide in armoede. Met schrijver Jibbe Willems werkte De Vocht samen aan *The Promised Land* en *No Future!*. Willems en De Vocht ontwikkelden de afgelopen jaren een samenwerkingsvorm waarin de werkwijze van YoungGangsters, waarbij materiaal gecreëerd wordt door improvisaties, gecombineerd wordt met het vakmanschap van Willems die met zijn taal extra betekenis toe weet te voegen aan de scènes.

Ook werkte De Vocht samen met choreograaf Simon Bus aan *Don't Wanna Touch*. Het abstracte werk van Bus bracht meer poëzie aan in de spelregie van De Vocht en de humor en directheid die De Vocht toevoegde, doorbrak de strakheid en afstand in de choreografie van Bus.

Voorstellingen voor jongeren

De afgelopen jaren waren twee van de vier gerealiseerde producties gericht op 14+ publiek; *The Proud to be Poor Promotour*, een vervolg op *The Poverty Peepshow* waarin 'armoedetrots' werd gepromoot als een nieuwe levensstijl-trend, i.s.m. De Noorderlingen en *Don't Wanna Touch* i.s.m. DOX. Bij beide producties is nauw samengewerkt met jongeren. De uitwisseling met de spelers bracht de voorstellingen dicht bij de belevingswereld van de 14+ doelgroep. Met De Noorderlingen en DOX bouwden we een intensieve samenwerking op die we de komende jaren voortzetten.

Remakes

De afgelopen vier jaar hernam YoungGangsters eerder gemaakte producties, die in onze ogen een groter publiek verdienden; *The Promised Land* en *The Poverty Peepshow*. Naast het feit dat dit duurzaam is, geeft een herneming ook ruimte voor een gerichtere benadering van doelgroepen en voor een zorgvuldig vormgegeven contextprogramma. Het blijkt bovendien zeer vervullend om voorstellingen, op basis van een eerste reeks speelervaringen, aan te scherpen in inhoud en spel. De rust en ruimte om extra verdieping op te zoeken en het werk weer te kunnen bezien biedt veel voldoening. We nemen daarbij de vrijheid om zo nodig radicale veranderingen aan te brengen, zoals het minimaliseren van het decor en de toegevoegde monologen die *The Promised Land* bij de herneming versterkten.

De afgelopen vier jaar heeft YoungGangsters geïnvesteerd in haar verbintenis met publiek. Onze voorstellingen speelden in theaters, op festivals en geprogrammeerd door theaters of standalone op binnen en buitenlocaties. *The Poverty Peepshow* speelde in een loods in Amsterdam Noord en in de kabelfabriek in Voorhof, Delft. Beide wijken waar de armoedeproblematiek relatief groot is. *The Proud to Be Poor Promotour* speelde in Vinkhuizen, een van de armste wijken in Groningen. *The Promised Land* speelde in Amsterdam bij NoordOogst en in Groningen op de vloeivelden. Beide natuurrijke locaties die bedreigd worden door de komst van nieuwbouw. Naast de thematische verbintenis speelt YoungGangsters graag op locaties waar weinig aanbod is zodat nieuw publiek met ons theater in aanraking kan komen. Op deze plekken werken we samen met lokale partners en maatschappelijke organisaties waarmee we publiek uit de wijk weten te bereiken, in Groningen deden we dit samen met een publiekswerker. De komende jaren verduurzamen we de relatie met ons publiek en maken een aantal bewuste keuzes om meer publiek te genereren, te betrekken en de impact te vergroten.

regionale thematiek op aansprekende locaties in de stad

We ontwikkelen drie voorstellingen met een lokale thematiek, die spelen op locaties die het verhaal versterken. *No Future!* is een voorstelling over de levendige kraakbeweging van Nederland en de huidige wooncrisis. Deze voorstelling spelen we in de steden Amsterdam, Nijmegen en Groningen. In deze steden met een roerig kraakverleden, kiezen we voor aansprekende binnen locaties die met de thematiek verbonden zijn. *Boeroes* is een voorstelling over de historische migratie van arme gezinnen uit Noord-Nederland naar Suriname, gespeeld op een landelijke buitenlocatie in Groningen. *The North Side Story*, een community project over de tweedeling in Amsterdam Noord door gentrificatie, spelen we op de NDSM-werf in Amsterdam waarvan de geschiedenis een plek krijgt in de voorstelling.

verbintenissen met lokale partners/organisaties

Bij onze locatieprojecten werken we samen met lokale partners en inhoudelijk verbonden organisaties. Deze samenwerkingen bieden artistieke verdieping en bevorderen het engagement met betrokkenen. We merkten de afgelopen jaren bij *The Promised Land* en *The Poverty Peepshow* hoe vruchtbaar lokale samenwerkingen zijn. Via de Voedselbank, stichting Doras, de Stadspas en samenwerkingen in NoordOogst, lukte het ons doelgroepen en omwonenden te bereiken. De komende vier jaar zijn onze maatschappelijke partners o.a.: Stichting Tuindorp Oostzaan, NDSM leeft, Red Amsterdam Noord! (bij *The North Side Story*), De Regenbooggroep en Het Woonprotest (bij *No Future!*).

In Groningen verbinden we ons voor *Boeroes* met organisaties die zich bezighouden met migratie, zoals thuisin050. Voor het betrekken van deze en nieuwe partners bij onze theaterprojecten stelt YoungGangsters de komende vier jaar een impactmaker aan.

Impact Programma

In aanloop en tijdens de speelperiode van onze voorstellingen ontwikkelen we met onze impactmaker programma's die samenwerkingen met lokale en maatschappelijke partners verdiepen, het publieksbereik verbreden en het thema van de voorstelling meer laten resoneren.

Deze organisaties en belanghebbenden betrekken we voorafgaande aan de voorstelling met openbare repetities of tussentijdse presentaties. We kiezen per project een artistiek product dat de zeggingskracht van de voorstelling versterkt en dat makkelijk te verspreiden is. Zo maken we een mini docu (*Don't Wanna Bleed*), een beeldcollege (*No Future*), fotoserie (*Boeroes*) en podcasts (*The North Side Story*). Tijdens het spelen van de voorstelling organiseren we live evenementen als buurtmaaltijden en discussieavonden.

participatie

Bij *The North Side Story* worden bewoners van Amsterdam-Noord actief betrokken bij het vormgeven en uitvoeren van het project. De teksten van de voorstelling worden ontwikkeld aan de hand van interviews met buurtbewoners en het figuranten ensemble bestaat uit een lokaal zangkoor. We ambiëren een groot, buurt verbindend project te worden. Door buurtbewoners al in een vroeg stadium bij de voorstelling te betrekken vergroten we het draagvlak in de wijk. Bij *Boeroes* werken we samen met vooropleidingen De Noorderlingen en Onstage (Suriname). Het vooronderzoek voor de voorstelling *Don't Wanna Bleed* doet YoungGangsters met het talentontwikkelingprogramma Club DOX.

voorstellingen in de zaal voor 14+

Uit eigen ervaring bleek dat het moeilijk is om jongeren op eigen initiatief naar een locatievoorstelling te krijgen. Omdat YoungGangsters haar jongerenpubliek wilde uitbreiden stapte ze uit haar eigen comfortzone en maakte in samenwerking met DOX de zaalvoorstelling *Don't Wanna Touch*. Deze voorstelling speelde in theaters in het hele land, voor zowel scholen als vrij publiek. Dit zetten we voort; YoungGangsters brengt de komende vier jaar de voorstellingen *Don't Wanna Bleed* en *Don't Wanna Fight* uit, die spelen in de theaters, speciaal voor een 14+ publiek.

theaterpartners

Uiteraard zijn onze samenwerkingen met theaterpartners belangrijk voor ons bereik; onze co-producenten StadsPodium Noord, De Noorderlingen en DOX, en de vele programmerende theaters en festivals.

2025-2028

De komende vier jaar vervolgt YoungGangsters haar theatrale onderzoek naar de beeldvorming rondom maatschappelijke thema's aan de hand van de volgende pijlers:

1 → Inhoudelijke verdieping

Na *The Poverty Peepshow* en *The Proud to be Poor Promotour* vervolgt YoungGangsters haar zoektocht naar de groeiende ongelijkheid in ons land. *No Future!* gaat over de gevolgen van de woningnood en *The North Side Story* over de kloof tussen oude en nieuwe bewoners van een gegentrificeerd stadsdeel. *Boeroes*, over de historische emigratie van Nederlanders naar Suriname, gaat net als *The Promised Land* over ons koloniale verleden. *Don't Wanna Bleed*, over vrouwelijke agressie, wordt de afsluiting van het drieluik van YoungGangsters en DOX over de menselijke agressie. En het zomerspektakel *The Art of Failure*, een stuntvoorstelling over de angst om te falen, sluit aan bij de vroegere YoungGangsters-voorstelling *Old Gangsters Never Die*, over de beeldvorming rondom de ouder wordende actiehield.

2 → Verdieping van de fysieke speelstijl

YoungGangsters verdiept haar vormtaal en fysieke speelstijl door bij *Don't Wanna Bleed*, onze derde coproductie met DOX, opnieuw samen te werken met dansers en een choreograaf. Dit keer vanuit een vrouwelijk perspectief.

3 → Vergroten van het speelveld

YoungGangsters bespeelt een groter terrein; naast buitenlocaties, ook binnenlocaties, kleine zaal en (inter) nationale festivals.

4 → Integreren van documentaire elementen

YoungGangsters betreft ervaringsdeskundigen bij het inbedden van persoonlijke verhalen in haar voorstellingen. De integratie van verschillende perspectieven en diversiteit binnen de cast verrijken de signatuur van ons gezelschap.

5 → Balans tussen het groteske en de subtiliteit

YoungGangsters blijft het artistieke avontuur opzoeken in de balans tussen humor en ernst, tussen groteske

parodie en documentaire werkelijkheid, tussen het grote gebaar en de subtiliteit. Het steviger inzetten van het contrast daartussen moet voorkomen dat de opgewekte publiekshilariteit de inhoud overvleugelt. In aankomende projecten streeft YoungGangsters ernaar om elementen van haar uitbundige zomerspektakels te vermengen met de focus en subtiliteit van haar binnenvoorstellingen. Zo krijgt de intieme theaterdansproductie *Don't Wanna Touch* een remake als buitenspektakel voor een breed publiek in het GangstersParadise.

6 → Vergroten van onze impact

Om meer aandacht te genereren voor de maatschappelijke thema's van ons werk, en voor de intensieve research uit het voortraject, gaat YoungGangsters naast de theatervoorstellingen andere media inzetten om de thema's meer te laten resoneren. Dit maakt deel uit van ons Impact Programma dat wordt vormgegeven i.s.m. de impactmaker (zie p.6 Impact Programma).

7 → Remakes

YoungGangsters sluit haar *Don't Wanna*-trilogie af met *Don't Wanna Bleed*. Ter gelegenheid hiervan maken we remakes van de eerdere episodes *Don't Wanna Fight* en *Don't Wanna Touch*.

8 → Internationalisering

YoungGangsters zet eerste stappen in de internationalisering door *Don't Wanna Touch* te spelen op internationale festivals. We zijn uitgenodigd in Litouwen, en in samenwerking met Hildegard Draaijer, hoofd internationalisering bij DOX, bieden we de voorstelling aan via het Assitej netwerk. De verbintenis van Annechien de Vocht met Suriname vertaalt zich in een samenwerking met jeugdtheaterschool OnStage in Paramaribo bij de voorstelling *Boeroes*.

**HILARISCHE VOORSTELLING IN DE BESTE TRADITIE
VAN YOUNGGANGSTERS, MET VEEL ROOK, VUUR,
SPUITEND BLOED EN FYSIEKE CONFRONTATIES,
MAAR WEL MET EEN SERIEUZE TENEUR.**

Het Parool over The Promised Land

2025

DON'T WANNA TOUCH - THE REMAKE

In 2025 brengen we de succesvolle voorstelling *Don't Wanna Touch*, de coproductie met DOX uit 2023, opnieuw uit. Deze voorstelling maakte veel los, zowel bij het jongerenpubliek dat via scholen kwam als bij het vrije publiek. Van deze kleinezalenvoorstelling maakt YoungGangsters een outdoor remake die gaat spelen in ons GangstersParadise op diverse festivals.

Inhoud

Met *Don't Wanna Touch* onderzoekt YoungGangsters de angst voor intieme aanraking bij jonge mannen met een cast van vijf performers die zich als man identificeren, maar zich allen anders verhouden tot wat "man zijn" inhoudt.

De voorstelling toont een groep jongemannen die aftasten hoe ze met elkaar om kunnen gaan. Vanuit ongemak vervallen ze telkens in gedrag dat voor hen het comfortabelst is; dat van humor en agressie. Zachtheid en intimiteit worden elke keer afgekappt of verdraaid tot grap. Queer rapper Tano Rivers beziet deze apenkooi en becommentarieert de mannen, wat het ongemak alleen maar groter maakt. Hij probeert de omgangscodes te kraken en deel uit te maken van de groep, maar zijn pogingen mislukken. Gaandeweg komt er ruimte voor andere kanten van het "man" zijn. De macho-laag wordt afgepeld, en wat overblijft is verlangen naar echt contact.

Remake

Met deze outdoor-festivalversie combineren we onze expertise in uitbundig locatietheater met de intimiteit van de zaal. In ons GangstersParadise bedden we de voorstelling in, in onze eigen sfeer. De voorstelling begint al als het publiek aankomt via interactie met de performers.

Samen met de cast (Phapbi Ngo, Marius Mensink, Fuat Otakan, Eivinas Dziena, Balder Hansen) en choreograaf Simon Bus gaan we de artistieke uitdaging aan om de subtiliteit, de nuance en de verstilling uit de zalenversie in het GangsterParadise te behouden. We kiezen voor locaties die aansluiten bij de setting van de voorstelling; hangplekken of sportvelden. Plekken in de openbare ruimte waar het ongemak van interactie met een onbekende voelbaar is.

Don't Wanna Touch Foto > Bart Grietens

Impact Programma

Rondom de voorstelling organiseren we een contextprogramma over het dominante beeld van mannelijkheid. In navolging van de nagesprekken bij de eerdere zalentournee zoeken YoungGangsters en DOX een vorm waarin zo'n nagesprek ook in het GangstersParadise kan plaatsvinden.

In de aanloop van de remake maakt YoungGangsters een korte documentaire waarin we Tano Rivers volgen. Dit portret versterkt de zeggingskracht van de voorstelling en toont hoe kunst voor de performers een vrijplaats is om uiting te geven aan hun persoonlijke strijdpunten.

Speelplan: Zomer 2025 - 30 uitvoeringen. Oerol, Hoogte80, Zwarte Cross, Festival Boulevard, Julidans en TweeTakt, plus aantal speelbeurten in het buitenland.

DAARMEE IS DON'T WANNA TOUCH ZOWEL EEN BEVESTIGING VAN, ALS EEN PROTEST TEGEN HET STEREOTYPE MANBEELD. *De Volkskrant over Don't Wanna Touch*

NO FUTURE!

No Future! is een muzikale anarchistische punkvoorstelling die we spelen in oude kraakpanden in de steden Amsterdam, Nijmegen en Groningen, waar de kraakbeweging ook al in de jaren tachtig probeerde het falende woonbeleid aan te pakken. Een voorstelling op een binnenlocatie over de kloof tussen de 'haves' en de 'havenots'.

Inhoud

Acteurs Marius Mensink, Rutger Remkes, Lisa van de Wiel en Jatou Sumbunu zijn 20-ers en 30-ers die allen de gevolgen van de krapte op de Amsterdamse woningmarkt ondervinden. De een woont nog in een studentenhuus, de ander zwerft tussen tijdelijke onderhuur of woont anti-kraak. Samen met De Vocht, die dankzij een jubelton een koopwoning bezit, maken ze een voorstelling over de ongelijkheid op de woningmarkt. Door terug te kijken op de opkomst en neergang van de kraakbeweging uit de jaren tachtig, stelt YoungGangsters de vraag waarom actievoeren in de loop van de tijd complexer is geworden en waarom het zo moeilijk is om nog gezamenlijk een vuist te maken.

De voorstelling

No Future! ontvangt het publiek bij een huisbezoeking. Een makelaar leidt hen rond in een piepklein stadsappartement dat voor een woekerprijs te koop staat. De bezichtiging wordt opeens doorbroken als een groep krakers het pand, inclusief bezoekers, kraakt. We maken een sprong naar het verleden. In een anarchistisch pamflet, een bonte samenstelling van scenes, wordt een beeld geschetst van de kraakbeweging van de jaren 80; het uitbundige activisme, de grote maatschappelijke onrust, de weerzin tegen het establishment en de hoop op werkelijke veranderingen. Dit alles samengevat in beelden, scheurende punksongs (de spelers-punkband LineaRectum), pamfletten en intieme groepsscènes.

Het bijna romantische beeld van de jaren 80 vertoont veel overeenkomsten met de tegenwoordige tijd; de maatschappelijke zorgen zijn minstens zo erg, en de woningnood verkeert in een nog grotere crisis. Deze weergave wordt doorbroken als de acteurs in opstand komen tegen het imago van een gezellig actievoerende generatie dat ze zelf hebben opgetuigd. Ze starten een nieuw protest; tegen de beeldvorming van de kraakbeweging. Even lijkt dat het antwoord maar (ook) deze beweging komt niet van de grond. In de derde fase van de voorstelling rapen de acteurs de brokstukken bijeen en proberen te ontwarren waarom het zo moeilijk is om gezamenlijk een vuist te maken. Aan de hand van persoonlijke portretten van economisch daklozen wordt de ernst van de problematiek invoelbaar gemaakt. Uiteindelijk dagen ze het publiek uit; blijven ze hangen in het kapitalistische systeem of gaan we samen de barricades op?

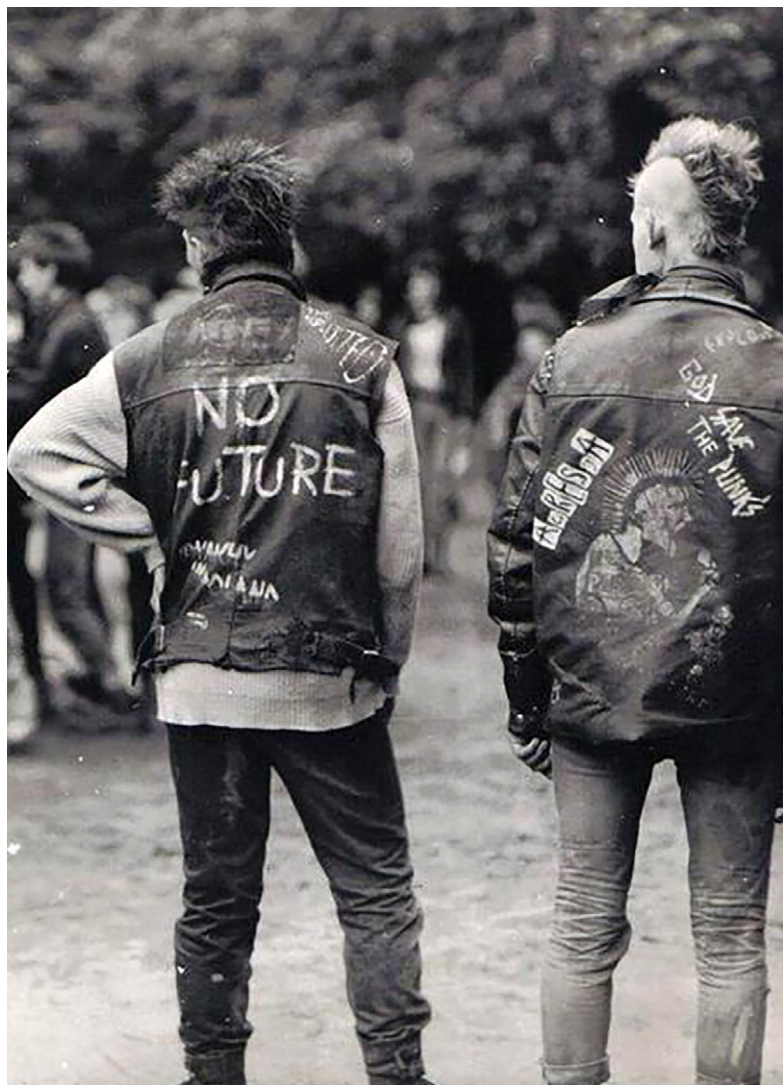
Werkwijze

In het najaar van 2023 vond de eerste fase van de repetitieperiode plaats waarin YoungGangsters samen met Jibbe Willems de basis voor het script ontwikkelde. In het voorjaar van 2024 wordt tijdens het tweede deel van de repetitieperiode de tekst en de muziek verder doorontwikkeld. Deze voorstudie wordt in juni 2024 gepresenteerd in voormalig kraakpand Plantage DOK in Amsterdam. In 2025 ensceneren en spelen we de voorstelling.

Impact Programma

In aanloop naar de voorstellingen interviewen we deskundigen op het gebied van de wooncrisis. We gaan in gesprek met krakers van toen en nu en maken een filmische collage over de beeldvorming rondom de woningmarkt gericht op de manier waarop media en politiek deze maatschappelijke kwestie polariseren. Rondom de voorstelling organiseren we debatten met deskundigen en betrokkenen bij de woningnood.

Speelplan: Najaar 2025 - 20 uitvoeringen. Op (binnen) locatie in Amsterdam (10), Groningen (5), Nijmegen (5).

THE NORTH SIDE STORY

The North Side Story is een breed toegankelijk buitenspektakel op locatie in Amsterdam Noord, losjes geïnspireerd op de musicalfilm *The West Side Story*, over de clash van oude en nieuwe bewoners van Tuindorp Oostzaan. Gespeeld door professionele acteurs en lokale amateurs, in coproductie met Stadspodium Noord.

Inhoud

Tuindorp Oostzaan in Amsterdam Noord is zoals veel grotestadswijken in de afgelopen decennia in een razend tempo gegentrificeerd. Ooit woonden er voornamelijk oud-jordanezen die veelal werkten op de NDSM-werf. Nu belichaamt het voormalige werfterrein alles wat Nieuw Noord is; appartementen voor yuppen, hippe café's en ateliers voor kunstenaars. De vroegere sociale samenhang is aangetast. De ongelijkheid groeit en daarmee de onvrede. De Vocht woont zelf in deze buurt en ziet hoe groot het contrast is tussen de verschillende bewonersgroepen. De oud-Noorderlingen, de arbeidsmigranten uit de jaren 50 en de nieuwe Noorderlingen leven langs elkaar heen. Ze ziet ook momenten van verbroedering; tijdens Sint Maarten of bij de 100 jaar Tuindorp-vinging in het Zonnehuis. Maar bewoners missen aanleidingen om met elkaar in gesprek te gaan. *The North Side Story* is dan ook een buurt-verbindend locatieproject, waarin bewoners uit verschillende sociaal maatschappelijke klassen van Amsterdam Noord meespelen en zichzelf herkennen.

De voorstelling

The North Side Story speelt in het GangstersParadise op een NDSM-werf locatie. Analooq aan *The West Side Story* wordt de liefde tussen twee hoofdpersonages belemmerd door het conflict tussen de twee bevolkingsgroepen waartoe zij behoren. De afstand tussen de oude en de nieuwe Noord-bewoners wordt satirisch uitvergroot in (door de tegenpartij gekoesterde) clichématige kenmerken en gedragssuiningen. Volkse bemoeienis staat tegenover elitaire arrogantie, lui profiteren van uitkeringen tegenover hysterisch overwerkt zijn, bakfietsen tegenover de Canta's. Het publiek wordt in verschillende groepen ingedeeld en krijgt voetbalsjaaltjes van het bijbehorende "team".

In de groepsscènes worden de deelnemende figuranten tegenover elkaar geplaatst. Ze 'bevechten' elkaar met gezongen, speciaal voor de voorstelling geschreven liederen. Het romantische liefdesstel dat 'blind' is voor hun onderlinge verschil in afkomst en levenswijze wordt eerst uit elkaar gedreven, opgehitst door acteurs die hun familieleden en vrienden spelen. Als de geliefden elkaar vinden sluiten ook de twee strijdende groeperingen elkaar in de armen. Het publiek zingt luidkeels mee in een verbroederend eindlied.

Werkwijze

Het project is opgebouwd in verschillende fases.

Fase 1 > *The North Side Stories* - interviews

Om de verschillende bewonersperspectieven in de voorstelling te kunnen verwerken worden zowel oude als nieuwe Noord-bewoners geïnterviewd over hun persoonlijke ervaringen met het leven in de (veranderde) wijk. Hiervoor werken we samen met podcastmaker en nieuwe Noorderling Romanee Rodriguez. *The North Side Stories* worden in de zomer van 2025 gepresenteerd in een talkshow met de makers en geïnterviewden, in het Zonnehuis in het hart van Tuindorp Oostzaan. Op basis van dit materiaal schrijft Giovanni Brand, die met zijn Roma-roots thuis is in de (voor) oordelen, het script. Hij wordt daarbij begeleid door musicalexpert Daniel Cohen.

Fase 2 > *The North Side Songs* - buurtconcert

Het ensemble/koor bestaat uit amateurzangers uit de buurt. Wilko Sterke, nieuwe Noorderling en dirigent van het Kometenkoor uit Tuindorp Oostzaan, stelt dit gelegenheidskoor samen en componeert de nummers. In de winter van 2025 worden deze liederen tijdens een kerstoptreden ten gehore gebracht op het Zonnehuisplein.

Fase 3 > *The North Side Story* - de voorstelling

In fase drie repeteren de professionele acteurs samen met de amateurspelers.

Impact Programma

Plaatselijke samenwerkingspartners zijn Damen Shipyards, Museum Tuindorp Oostzaan, Stichting Tuindorp Oostzaan, Red Amsterdam Noord, NDSM Leeft, Dansschool DanceMatic. Allen zijn buurtorganisaties die bij het maken van de voorstelling worden betrokken vanwege hun expertise en achterban. StadsPodium Noord, het nieuwe theater dat in 2028 in Amsterdam Noord gerealiseerd wordt, is coproducent. Ook MusicalMakers, ontwikkelplek voor eigentijdse musicals, is geïnteresseerd in een samenwerking.

Speelplan: Zomer 2026 - 20 uitvoeringen. In het GangstersParadise op de NDSM-werf in Amsterdam Noord.
Coproductie: Stadspodium Noord

BOEROES

Samen met De Noorderlingen, de Groningse vooropleiding theater, en Jeugdtheaterschool On Stage in Paramaribo, maakt YoungGangsters in Groningen (NL) een locatievoorstelling over de historische emigratie van Groningse gelukszoekers.

Inhoud

In het huidige Surinaamse Groningen vestigde zich in 1845 een gemeenschap van Nederlandse boeren die hun geluk zochten op Surinaamse bodem. Nazaten van deze gemeenschap (witte Surinamers) worden Boeroes genoemd. Toen De Vocht met haar gezin twee maanden in Suriname verbleef ontdekte ze de geschiedenis van de Boeroes en raakte gefascineerd.

In het gepolariseerde migratiedebat heeft de term 'gelukszoekers' een uiterst negatieve lading. Gelukszoekers zijn arbeidsmigranten die 'alleen maar' naar Nederland komen om van onze welstand te profiteren. Maar in het verleden zijn ook grote hoeveelheden Nederlanders naar overzeese landen geëmigreerd met de droom over een betere toekomst. Om ons collectieve geheugen op te frissen maakt YoungGangsters een voorstelling over een historische 'trek de andere kant op'. Ze nuanceert de beeldvorming rondom 'gelukszoekers' en geeft inzicht in de omstandigheden, toekomstdromen en desillusies die ook in het heden een rol spelen bij arbeidsmigranten.

De voorstelling

De voorstelling wordt gespeeld door de Groningse jongeren van De Noorderlingen samen met Rutger Remkes, Gangster-acteur met Groningse roots, en Daphne Masé, Gangster-actrice met Surinaamse roots. De geschiedenis wordt opgeroepen in beeldende, fysiek gespeelde taferelen waarbij de naïeve ideeën van de

aanstaande volksverhuizers over het paradijselijke Suriname, de beloften die hen werden voorgehouden en de desillusie bij de aankomst worden uitvergroot. Dit historische verhaal plaatsen we in het huidige politieke klimaat met persoonlijke teksten van Surinaamse en Groningse jongeren.

Werkwijze

De voorstelling wordt in twee fases ontwikkeld om de jonge acteurs die meewerken stevig te kunnen begeleiden. In het jaar voorafgaand aan de opvoeringen werken we met de Productiegroep van De Noorderlingen aan de opzet via onderzoek, interviews en improvisaties. Dit doen we samen met de schrijfster van het boek *Boeroes – een familiegeschiedenis van witte Surinamers*; Karin Sitalsing. In de tweede fase, het jaar erop, ligt de nadruk op spelregie en vormgeving. We werken samen met jeugdtheaterschool On Stage in Suriname, waar De Vocht tijdens haar verblijf in Suriname workshops gaf. Met directeur Joëlle Chiu Hung voelde De Vocht direct een artistieke klik. Samen zijn ze in gesprek hoe deze samenwerking optimaal vorm te geven.

Impact Programma

We maken een fotoserie op basis van het gegeven dat uiterlijk niks hoeft te zeggen over je herkomst. Zoals de in uiterlijk Nederlands lijkende Surinamers die afstammen van de Boeroes. Het project wil aandacht geven aan de disproportionele nadruk die er vaak op het uiterlijk gelegd wordt. We werken hiervoor samen met een fotograaf afkomstig uit Suriname.

Speelplan: Zomer 2027 – 20 uitvoeringen.

Op locatie in Groningen.

Coproductie: De Noorderlingen Groningen

DON'T WANNA BLEED

Na *Don't Wanna Touch*, over de angst van jonge mannen voor lichamelijke intimiteit, besloot De Vocht om een even fysieke voorstelling te maken met dansers/performers die zich als vrouw identificeren. Deze interdisciplinaire productie voor de kleine zaal in coproductie met DOX, gaat over vrouwelijkheid, schaamte en agressie en wordt een ode aan de vechtlust van de vrouw. Een verzet tegen de stereotypering van vrouwen als zachte wezens.

Inhoud

YoungGangsters krijgt regelmatig verbaasde reacties als blijkt dat onze 'stoere' voorstellingen vol fysieke actie door een vrouw zijn bedacht en geregisseerd. Blijkbaar leeft de gedachte dat vrouwen niet van geësceneerd geweld houden. Zelf heeft De Vocht altijd moeite gehad om conflicten aan te gaan. Remmingen waarvan zij pas op latere leeftijd is gaan inzien dat die te maken hebben met het vrouwbeeld dat zij in haar jeugd meekreeg. Vrouwelijke kwaadheid is door de geschiedenis heen altijd onderdrukt. Waar bij mannen woede wordt gezien als een uiting van kracht, wordt dit bij vrouwen bestempeld als een uiting van machteloosheid. Bij de jonge vrouwen waar De Vocht mee werkt, ziet zij hier een hernieuwd bewustzijn over.

De voorstelling

Met een groep performers van verschillende generaties gaat De Vocht op zoek naar het hedendaagse beeld van vrouwelijkheid, en naar hun persoonlijke omgang en eventuele strijd daarmee. Het verschil in generaties speelt daarin ook een rol. *Don't Wanna Bleed* gaat over (fysieke) schaamte, over ruimte in durven nemen en over het bevragen van "typisch mannelijke of vrouwelijke eigenschappen". Over de relatie van (jonge) vrouwen met bloed, in de zin van bloedvergieten en zelf bloeden.

Werkwijze

In het najaar van 2026 begeleidt YoungGangsters de DOX Club. We werken 2 dagen in de week samen met choreograaf Roshanak Morrowatian en een selectie van jonge performers van DOX. Dit mondt uit in een presentatie genaamd ClubSpecial in december 2026. In het voorjaar van 2027 repeteren we verder met een selectie van deze groep, aangevuld met professionele dansers/performers aan de repetities. De repetitieperiode bestaat uit twee delen waardoor er ruimte ontstaat om teksten verder uit te werken en de muziek te maken. Dans en choreografische gevechten worden gecombineerd met spelscènes, (zelfgeschreven) teksten en gezongen muzieknummers.

Impact Programma

Rondom de voorstelling ontwikkelen we samen met DOX een educatieprogramma dat aangeboden wordt aan de scholen die de voorstelling bezoeken. Daarnaast maken we tijdens de maakperiode een korte documentaire.

Don't Wanna Fight Foto > Ben van Duin

Tijdens de repetities van *Don't Wanna Touch* merkten we hoe de research op een thema invloed heeft op de levens van de spelers. Dit proces wil De Vocht vastleggen ter verdieping en om voorpubliciteit te genereren.

Speelplan: Najaar 2026 *ClubSpecial*/voorstudie-2 uitvoeringen Paardenkathedraal Utrecht.
Najaar 2027 *Don't Wanna Bleed* - Theatertournee 25 keer uitvoeringen.

THE ART OF FAILURE

Een stuntvoorstelling over de kunst van het falen. Gespeeld in ons GangstersParadise, op verschillende festivals.

Inhoud

In onze prestatie maatschappij wordt ons voorgehouden dat elk individu verantwoordelijk is voor zijn/haar/hun succes. Zelfontplooiing via werk, het onderhouden van liefdesrelaties, vriendschappen, het opvoeden van kinderen; het zijn allemaal levensterreinen die we via inspanning moeten doen slagen. Zelfs geluk wordt aangepakt als iets maakbaars. Sinds haar vader ernstig ziek is, vraagt De Vocht zich af of de naderende dood het perspectief op succes verandert. Durf je in eerlijkheid terug te kijken op je leven. Kan je je neerleggen bij niet gehaalde doelen, in de wetenschap dat er geen tijd meer is om het tij te keren? Kun je je eigen imperfectie verdragen, in een tijd waarin zelfs sterven benaderd wordt als iets wat je goed kunt doen?

Met *The Art of Failure* bevrijdt YoungGangsters zich van de hang naar perfectie met een voorstelling waarin de makers hun uiterste best gaan doen om deze te laten mislukken. In *The Art of Failure* wordt de mislukking ingezet voor een ode aan de ploeterende wezens die wij allemaal zijn.

De voorstelling

In *The Art of Failure* probeert een team van stuntmensen het verhaal van een zeer succesvolle stuntvrouw na te vertellen. Het decor is een mega-installatie die hoge verwachtingen wekt. De ultieme stunt van de beroemde stuntvrouw zal worden uitgevoerd. Maar alles in de voorstelling mislukt. Dat geldt niet alleen voor de stunt;

het concept van mislukken is in elk aspect van de spektakelvoorstelling doorgevoerd. De popcorn voor het publiek is aangebrand. De productiemedewerkers zijn in de stress: de voorstelling zou afgelast worden, waarom is er dan toch publiek? Alles stort in: de stuntinstallatie valt uit elkaar, het theaterlicht valt uit, de overkappingstent zakt in. Temidden van de ontstane puinhoop slaat de voorstelling om in een quasi-therapeutisch groepsgebrek over mislukken. Over jaloezie op succesvolle mensen. Over mensen die dachten te mislukken maar per ongeluk succes kregen, of die pas na hun dood succesvol werden. Maar ook over mensen die nooit succesvol zijn geweest. Die hoog inzetten maar ten onder gingen aan stress, faillissementen, drank en drugs. Uiteindelijk vieren we met het publiek een 'coming out' van onze eigen mislukkingen. En bevrijden we ons collectief van iedereen's grootste criticus: jezelf.

Werkwijze

Samen met schrijver Jibbe Willems en het acteursteam ontwikkelen we in een eerste fase de tekst, die we in de tweede fase gaan ensceneren. We gaan ter voorbereiding in gesprek met mensen die weten dat hun levenseinde nadert. Bij stuntteam de Beukelaer gaan we in de leer om onze stuntcapaciteiten op een hoog niveau te krijgen.

Impact Programma

We zoeken voor deze voorstelling de samenwerking met The Turnclub, een organisatie die maatschappelijke vraagstukken met een kunstenaars mindset aanpakt.

Speelplan: Zomer 2028 - 22 uitvoeringen.

In het GangstersParadise op verschillende festivals: Hoogte 80, Oerol, Karavaan, Over Het IJ Festival.

2028

DON'T WANNA FIGHT – THE REMAKE

Don't Wanna Fight Foto > Ben van Duin

Don't Wanna Fight (2019) is een danstheatervoorstelling van YoungGangsters en DOX die de aantrekkingskracht van geweld bevraagt. Van deze voorstelling maken we in 2028 een remake met een zalentour voor jongeren (14+).

Inhoud

Sinds YoungGangsters begon met het ensceneren van fictief geweld, krijgen we de vraag waarom we geweld willen tonen. Geweld heeft een negatieve connotatie. Media schrijven ongerust over toegenomen agressie en ook onder jongeren lijkt dit een groeiend probleem. Maar bij het veroordelen van agressie zou het helpen als we onderkennen dat het menselijk is om krachten met elkaar te meten. Dat agressie een inherent deel is van ons menszijn. Als we het niet af en toe de ruimte geven, kan het makkelijker escaleren. Het tonen van (geënceneerd) geweld en het zien van de schoonheid en de kracht ervan, helpt om geweld in de mens bespreekbaar te maken.

De voorstelling

In *Don't Wanna Fight* gaan vijf dansers met elkaar de strijd aan. Eerst in een stil competitief spel van afstoten en aantrekken, uitdagen en verleiden, van elkaar opzoeken en weer uit elkaar gaan. De bewegingen worden steeds intenser, de agressie meer voelbaar tot de acteurs elkaar als beesten te lijf gaan. De choreografie toont zowel

de schoonheid als de naarheid ervan. Het ene moment zijn de beelden esthetisch, het volgende heel rauw. Het is entertainment en moraal in z'n puurste vorm. De voorstelling maakt voelbaar dat de mens beide in zich heeft: vechtlust én verlangen naar harmonie.

Werkwijze

We maken de remake samen met de oorspronkelijke cast en choreograaf Guilherme Miotto, die ook bij de eerste versie betrokken was. De nadruk bij de remake ligt bij de verdieping van de spelmomenten. De oorspronkelijke versie speelde op de festivals Over Het IJ en de Parade. Vooral bij deze laatste speelplek verloor verstilling het van entertainment. Deze balans willen we opnieuw opzoeken.

Impact Programma

Rondom de voorstelling maken we een contextprogramma over de beeldvorming van geweld in de samenleving. We ontwikkelen voor de scholen een project waarbij agressie en geweld zowel speelt – een workshop stagefighting – als in verdiepende gesprekken besproken wordt.

Speelplan: Najaar 2028 – 22 uitvoeringen.

Theatertournee door Nederland.

Coproductie: DOX

**"UITSTEKENDE BALANS TUSSEN
VERSTILDE SCÈNES EN ENERGIEK IN
YOUR FACE-THEATER"**

Theaterkrant over Don't Wanna Fight

Annechien de Vocht is artistiek leider van YoungGangsters en regisseur van de voorstellingen. Acteurs Marius Mensink en Rutger Remkes maken vanaf het begin deel uit van het YoungGangsters-team. Zij spelen regelmatig mee en zijn soms ook betrokken als co-regisseur. Per voorstelling wordt samengewerkt met verschillende acteurs, mimers of dansers. De combinatie van vertrouwde en nieuwe performers zorgt ervoor dat het werk van YoungGangsters zich vernieuwt, terwijl de vaste krachten zorgen voor stabiliteit en continuïteit. Mensink en Remkes dragen de YoungGangsters-signatuur uit in hun spel en improvisatietalent. Met hun vermogen om in grotesk spel ook kwetsbaar te zijn, zijn ze van onschatbare waarde voor het gezelschap. Tegelijkertijd worden zij uitgedaagd door de kwaliteiten die nieuwe performers meebrengen op het gebied van bewegingstheater, dans of muziek. De Vocht zoekt bij nieuwe performers naar persoonlijke verbintenis met het thema, en diversiteit op het gebied van leeftijd, culturele achtergrond en perspectieven

op het thema. Met de talentontwikkelingsprojecten van DOX en De Noorderlingen heeft YoungGangsters een doorgaande samenwerking. Per project lopen stagiaires mee als regieassistent, productieassistent of acteur. De samenwerkingen met jonge mensen voegen connotaties uit de beeldvorming toe die voortkomen uit de jongerencultuur die voor YoungGangsters waardevol zijn. Vormgeving is een belangrijk onderdeel van het werk van YoungGangsters. Om het publiek te vangen in onze wereld creëren we een fantasievolle setting, waarin niks is wat het lijkt. Zo ontwierp Ruben Wijnstok voor *The Poverty Peepshow* een doolhof/spookhuis waarin de armoede als pretpark geëtaleerd werd. Kostuumontwerpers Eva Krammer en Elian Smits ontstijgen met humoristische, fantasievolle en gedetailleerd vormgegeven kostuums de cliché's en tillen de voorstellingen naar een hoger magisch niveau. Een aanstekelijke soundscape gecombineerd met special effects maken de scenografie af.

10 > MARKETING

Publiek: doelstellingen en ambities

De afgelopen vier jaar bereikte YoungGangsters zowel een breed samengesteld als een jong publiek, via voorstellingen in het GangstersParadise, op festivals en losstaande locaties en via de zalenproducties met DOX. We ontvingen het grote festivalpubliek op o.a. Oerol en we investeerden met behulp van een publiekswerker in de relatie met buurtbewoners en de sociale omgeving van speellocaties voor het bereiken van nieuw publiek. Tijdens het spelen van *The Promised Land* in 2023 in Groningen en Amsterdam bestond 70% van het publiek uit nieuw YoungGangsters-publiek, bleek uit publieksonderzoek. Het bevestigt voor ons het belang van een publiekswerker die over een netwerk beschikt op de locatie waar wij neerstrijken. Met *Don't Wanna Touch* (14+) bereikten we een jong en cultureel divers publiek (bezettingspercentage 57%). De ambitie voor het bereiken van een groot en meer divers publiek zetten we de komende vier jaar voort. We produceren meer aanbod voor jongeren en spelen op (zelfgekozen) locaties. We kiezen thema's waarin jongeren zich herkennen én die gericht zijn op een breed publiek van verschillende generaties en achtergronden.

Het werven van nieuw publiek is een belangrijke reden om ook buiten de festivals te spelen, op locaties in stadsbuurten. Bij *The Promised Land* op festivals (2022) was het bezettingspercentage 60%, in 2023 (op zelfstandige locaties) was het 48% in Amsterdam en Groningen. Voor onze nieuwe producties op locatie kiezen we daarom bewust voor een gunstige ligging (bereikbaarheid) en een levendige omgeving, zoals de Dokzaal in Amsterdam centrum. Onze totale capaciteit voor 2025-2028 is 28.000 stoelen. We streven naar een bezettingspercentage van 70% in 2025 - 2028 (19.600 bezoekers). Ook streven we naar meer naamsbekendheid en een grotere, vaste

achterban, door middel van een uitgekende content- en persstrategie. Dit meten we via het aantal volgers op social media en het aantal nieuwsbriefabonnees. We streven naar een groei van 10% per jaar van onze nieuwsbriefabonnees en volgers op LinkedIn en Instagram.

Cijfers december 2023:

Instagram: 1675

LinkedIn: 491 (opgericht in 2023)

Facebook: 2128

1219 nieuwsbriefabonnees.

Doelgroepen

YoungGangster-producties zijn geschikt voor een breed publiek, bestaande uit jongeren (14+) en (jong)volwassenen. Met de coproducties met DOX en De Noorderlingen richten we ons actief op een jong publiek: **scholieren VO / jongeren 14 t/m 18 jaar**. Een deel van de tournee (ca. 25%) bestaat uit schoolvoorstellingen.

We zoeken actief naar **thema-gerelateerde doelgroepen**, waaronder de **ervaringsdeskundigen/ 'slachtoffers' van de beeldvorming** (gestigmatiseerde groepen). We vergroten de toegankelijkheid en betrokkenheid van de buurt door actief verbindingen aan te gaan (lees: publiekswerker in strategie) met de **buurtbewoners en relevante organisaties in de omgeving**.

We spreken sinds onze oprichting een **cultuurminnend publiek (alle leeftijden)** aan. We onderhouden uiteraard ook contact met onze verworven **GangsterFans** en vergroten deze groep met onze content- en persstrategie. Bij de voorstellingen voor 14+ richten we de publieksbenadering ook op hun docenten en ouders/verzorgers.

Strategie

YoungGangsters gaat zich meer uitspreken over de **gekozen inhoud en thematiek**, ook buiten de voorstellingen om via columns, (online) talks en in de [media](#). We vergroten daarmee de zichtbaarheid van onze producties én de maatschappelijke thema's die we aankaarten. Een voorbeeld: [het statement](#) over *Poverty Porn* dat Annechien de Vocht uitsprak in het programma Mediastorm (Human).

Dit maakt deel uit van het **Impact Programma**, dat we samen met een **impactmaker** vormgeven. De actuele thema's konden rekenen op [persaandacht](#), waar we ook de komende jaren weer actief op inzetten. We investeren meer in **online content** en advertenties en stimuleren de online **interactie** met het jonge publiek. We maken korte, persoonlijke snippets, over cast, voorstelling en thema. We communiceren in een heldere taal en maken gebruik van beeldmateriaal van achter de schermen en uit de research.

We investeren meer in maatschappelijke relaties door middel van een **publiekswerker** (een functie van gem. 1 dag per week). Deze persoon wordt per productie geworven, voelt zich inhoudelijk verbonden met de locatie en thematiek en legt verbindingen met lokale initiatieven, koppelt ons aan ambassadeurs of maatschappelijke organisaties en creëert een relevant netwerk. Met de inzet van deze publiekswerker streven we naar meer nieuw en divers publiek. Ervaringsdeskundigen die inhoudelijk bij de productie zijn betrokken, worden ingezet als **ambassadeur** en bij o.a. de inhoud van onze content, persbenadering en nagesprekken. Uit ervaring blijkt dat de ambassadeurs ons toegang geven tot een cultureel divers publiek en/of nieuw theaterpubliek.

We organiseren **contextprogramma's**: een talkshow in de zaal of GangstersParadise, gepresenteerd door een n.t.b. jonge presentator. Bij binnenkomst van het publiek hangt er een banner met een prikkelende vraag en een QR-code gelinkt naar een online platform als MentiMeter waar stellingen beantwoord moeten worden. Deze input is de motor voor de talkshow die na afloop start. We haken in op de reacties en gaan in gesprek. De online interactie geeft ons, naast het aangaan van een verbinding, ook de kans gegevens op te halen en bezoekers door te verwijzen naar onze nieuwsbrief en social media, met als doel de fanbase te vergroten.

De jonge doelgroep (14 – 18 jaar) ontvangt gedurende de voorstellingsdag informatie in de vorm van korte chats/video's. Deze doelgroep bereiken we via de begeleiders van het scholenbezoek en de jongsten hiervan via de (ticket)bestel-gegevens van ouders/verzorgers. Opgedane ervaring leert dat onze fysieke speelstijl en het gebruik van humor deze doelgroep aanspreken. We binden deze doelgroep tijdens het bezoek door na afloop korte **stagefighting-workshops** te organiseren, uitgevoerd door een van de performers. Voor de vrije voorstellingen benaderen we, naast vrij publiek, ook het onderwijs en

dans/theaterscholen om een groepsbezoek te stimuleren. Door de **samenwerking** met de festivals en theaters halen we een cultuurminnend publiek naar onze voorstellingen. Onze speeltheaters verzorgen tevens de kaartverkoop voor onze producties op locatie, waardoor we zichtbaar zijn in het reguliere theateraanbod. In Groningen werken we, na een goede, eerste samenwerking, opnieuw samen met cultuuraanbieder en uitgeverij Mediahuis Noord.

Overige acties en instrumenten

- Kortingsacties voor buurtbewoners / relevante maatschappelijke organisaties, die we huis aan huis verspreiden (via publiekswerker) om de toegankelijkheid te vergroten en drempel te verlagen
- YoungGangsters-nieuwsbrief. Het gemiddelde openingspercentage van e-mails is 22,15% (GetResponse). Onze 10 nieuwsbrieven in 2023 werden door gemiddeld 52% geopend.
- Samenwerking met gebarentolk bij 5 voorstellingen per jaar, in samenwerking met de theaters.
- Inzet op toegankelijkheid door middel van een prijsstrategie die passend is bij de doelgroep. We reserveren ca. 10 kaarten per voorstelling voor mensen die leven onder de armoedegrens.
- Fysieke toegankelijkheid heeft hoge prioriteit bij onze voorstellingen op locatie. De tribune, foyer en toiletten moeten voor iedereen toegankelijk zijn.
- Daarnaast blijven we inzetten op het creëren van zichtbaarheid met trailers, scenefoto's, online advertenties, de actieve samenwerking met de speelplekken, theaters en festivals en het uitnodigen van recensenten, stakeholders en ambassadeurs.

Uitbreidingsstrategie en Speelplan

Met de uitbreiding van het produceren van voorstellingen voor in de theaters, op binnenlocaties én in ons buitentheater, het GangstersParadise, is ons speelplan niet alleen diverser geworden, maar ook flexibeler. De keuze voor de speelplek wordt afgestemd op de inhoud van de voorstelling én het publiek dat wij willen bereiken. Het drieluik *Don't Wanna Fight*, *Don't Wanna Touch*, *Don't Wanna Bleed* wordt uitgebracht op plekken waar we de doelgroep vinden (jongeren tussen de 14 en 19 jaar). *Don't Wanna Fight* (remake) en *Don't Wanna Bleed* zetten we uit via een theatertournee, verkocht door STIP Producties; *Don't Wanna Touch* (festivalversie) speelt op festivals als Hoogte 80, Oerol, Zwarte Cross, Festival Boulevard, Julidans en TweeTakt.

No Future! speelt op een binnenlocatie in 'krakerssteden' Nijmegen, Groningen en Amsterdam. Daar bereiken we met onze voorstellingen de afgelopen jaren een gemiddelde bezetting van 80%. *The North Side Story* spelen we exclusief in Amsterdam Noord, in ons GangstersParadise, in samenwerking met Stadspodium Noord (en we zijn in gesprek met Damen Shipyards). *Boeroes* spelen we op locatie in Groningen in samenwerking met De Noorderlingen en Mediahuis Noord. *The Art of Failure* krijgt een festivaltournee waarbij Hoogte 80, Karavaan, Oerol en FestivalDerAa bespeeld zullen worden.

Organisatie

Stichting YoungGangsters werkt volgens het bestuur-directiemodel. Het bestuur bestaat uit Saskia Heerkens (voorzitter), Sophie Lambo (penningmeester en vervangend voorzitter), Katinka Zoethout (algemeen bestuurslid en interne vertrouwenspersoon), Willem van Rossum (algemeen bestuurslid) en aspirant bestuurslid Samy Sheta. Samy Sheta loopt sinds 2022 mee via een traject van Binoq Atana waarin trainees ervaring opdoen bij culturele organisaties.

De directie wordt gevormd door Annechien de Vocht (artistiek leider) en Tamara Keasberry (zakelijk leider). Marketing en publiciteit is in handen van senior marketeer Sanne Oostenga. Voor productie werken we al jaren samen met 'nMore Productions. Vaste dramaturg is Marijn van der Jagt.

Per productie stellen we een freelanceteam samen van acteurs, technici en creatives als kostuum- decor- en lichtontwerper. De samenwerking met auteur Jibbe Willems zetten we voort, en wordt uitgebreid met andere schrijvers. We zoeken voor de komende jaren de samenwerking met een impactmaker.

Om onze ambities qua publieksbereik te realiseren, is een uitbreiding van de organisatie op marketinggebied noodzakelijk. Naast de vaste medewerker marketing en publiciteit investeren we per productie in een publiekswerker die vanuit de community en het maatschappelijke thema van de voorstelling content maakt voor online-marketing en social media. Dit draagt bij aan het marketingdoel uitbreiding van naamsbekendheid en zichtbaarheid. De functie van marketingmedewerker wordt uitgebreid naar drie dagen per week waarbinnen ruimte wordt gemaakt voor een publiekswerker.

Financiën

YoungGangsters streeft naar een goede verdeling over diverse inkomstenbronnen. De financieringsmix voor de begroting 2025-2028 bestaat uit publieksinkomsten, meerjarige subsidie Fonds Podiumkunsten, meerjarige subsidie Amsterdams Fonds voor de Kunst, coproductiebijdragen en diverse private fondsen. De meerjarige subsidies zet YoungGangsters o.a. in voor haar artistieke en organisatorische ontwikkeling en continuïteit. Stichting YoungGangsters vraagt bij het Fonds Podiumkunsten aan in de categorie II, voor € 250.000. We matchen €250.000 voor 75% met: Amsterdams Fonds voor de Kunst €125.000, Private fondsen €35.000, coproductiebijdragen gemiddeld € 70.000 en gemiddelde publieksinkomsten €67.000.

ONDERNEMERSCHAP

Diversiteit, inclusie en gelijkheid

In het werk van YoungGangsters staat het bevragen van de heersende norm centraal. In de voorstellingen proberen we het publiek bewust te maken van hun ingesloten denkbeelden door tegenover het overheersende gedachtegoed een ander perspectief te plaatsen. De afgelopen jaren heeft die stem een steeds helderdere plek in het werk gekregen. Dit start bij de research voor het project, waarbij we op zoek gaan naar de andere perspectieven op de thematiek. Daarbij leggen we contact met "ervaringsdeskundigen" die we betrekken bij de ontwikkeling van het project. Afhankelijk van het thema zijn dit mensen uit verschillende sociale maatschappelijke klassen en met verschillende economische situaties, geaardheid, gender, afkomst of huidskleur. Hun ervaringen met het thema, die met de hele spelersgroep in de eerste weken van het creatieproces worden gedeeld, vormen mede de basis voor het in de voorstelling uitwerken van de verschillende perspectieven.

Het afgelopen jaar doorliep YoungGangsters een traject met Bernice Feller-Thijm van JUSTB. Zij deed een nulmeting van het gezelschap en onderzocht samen met YoungGangsters de diversiteit, inclusie en gelijkheid in het werk en werkwijze van YoungGangsters en welke stappen we daarin kunnen ondernemen. Het hielp YoungGangsters af van de eenzijdige focus op culturele diversiteit en maakte duidelijk dat het toevoegen van nieuwe perspectieven ook op andere manieren gerealiseerd kan worden. Per project omschrijven we in het voortraject wat het dominante perspectief is op een thema, en welke andere geluiden we daar aan toe willen voegen. We zorgen dat deze 'andere' perspectieven ook via de cast worden vertegenwoordigd. Dit betreft diversiteit in sociaal-maatschappelijke achtergrond (*The North Side Story*, *The Art of Failure* en *No Future!*), leeftijd (*Don't Wanna Bleed*), gender (*Don't Wanna Bleed*, *The Art of Failure*), etniciteit (*Don't Wanna Fight*, *Boeroes*, *Don't Wanna Touch*), seksuele voorkeur (*Don't Wanna Touch*).

Governance Code Cultuur

Het bestuur hanteert de Governance Code Cultuur en evalueert die jaarlijks met de directie en bestuur, waarna een verantwoording en uitleg worden opgenomen in het online jaarverslag. Het onafhankelijke bestuur van YoungGangsters is belangeloos eindverantwoordelijk voor het beleid en de uitvoering hiervan. Het bestuur adviseert, controleert en sanctioneert de directie, die het beleid uitzet en uitvoert. Er is een bestuurs- en directiereglement. De (neven)functies van bestuursleden worden onderling bevraagd op belangenverstrengeling en jaarlijks geactualiseerd in een bijlage bij het jaarverslag. Het bestuursprofiel wordt bij elk aftreden aangescherpt zodat duidelijk is over welke deskundigheid het nieuwe lid, dat openbaar wordt geworven, moet beschikken. Een van de randvoorwaarden voor een goede en veilige werkomgeving is de interne gedrags- en integriteitscode

die in 2021 is opgesteld. YoungGangsters heeft een interne vertrouwenspersoon Katinka Zoethout. Zij haalt in 2024 haar certificaat Sociale Veiligheid. Het protocol Sociale Veiligheid wordt bij de aanstelling van cast en crew gedeeld. YoungGangsters past alle principes uit de Governance Code Cultuur toe. De volgende stap die we gaan zetten is de samenwerking aangaan met een externe vertrouwenspersoon.

Fair Practice

YoungGangsters onderschrijft de Fair Practice Code en reflecteert op de vijf kernwaarden: solidariteit, diversiteit, duurzaamheid, vertrouwen en transparantie.

Solidariteit: YoungGangsters erkent de noodzaak van een gemeenschappelijk belang en afhankelijkheid in, zowel binnen de keten van creatie, productie, distributie en exploitatie in de sector zelf, als in de samenleving als geheel. Dit betekent dat YoungGangsters het vanzelfsprekend vindt om de belangen van anderen te verdedigen en elkaar verder te helpen. YoungGangsters maakt afspraken t.a.v. auteursrecht en erkent het belang van eerlijke betaling. Binnen de sector draagt YoungGangsters hierin bij via haar lidmaatschap bij het NAPK en Kunsten '92. Kennis delen en uitwisseling staan hierin centraal.

Duurzaamheid: Het werken in de culturele sector is high demanding. Om het hoge niveau vol te houden moeten wij de creatieve professionals in hun beroepspraktijk gezond houden. Dit doen wij door middel van toekomstgericht beleid dat inzet op groei en ontwikkeling van ons menselijk kapitaal. We investeren in kwaliteit van werken door scholing. Annechien volgde de opleiding LinC aan de Universiteit Utrecht, waarin ze haar rol als artistiek leider aanscherpte. In de nieuwe Kunstenplanperiode gaat zij een opleiding scenarioschrijven voor documentaire aan de Scenarioschool volgen en een training bij Centrum De Baak om haar kwaliteiten als leidinggevende verder te ontwikkelen en te verstevigen. Tamara Keasberry gaat het trainingstraject dat zij sinds een jaar heeft ingezet om junior zakelijk leiders binnen haar bureau op te leiden en op de werkvloer ervaring op te laten doen, binnen haar bureau verder ontwikkelen. Hiervoor volgt zij brainstormsessies met Cre8tiveRevolution, wat resulteert in een canvas waarmee zij het vak van zakelijk

leider en creatief producent vormgeeft. Onder de noemer 'duurzaamheid' is een van haar speerpunten als zakelijk leider, dat zij ZZP-ers op hun verantwoordelijkheid wijst om hun diensten niet onder de kostprijs aan te bieden. Onderhandelingen voltrekken zich in haar praktijk 'in dialoog' en zijn geen voldongen feiten. Daarin is er oog voor gelijkwaardigheid: opdrachtnemer biedt een dienst aan bij de opdrachtgever die er nood aan heeft, een gelijkwaardige positie.

Vertrouwen: Bij YoungGangsters wordt 'kwaliteit' als uitgangspunt genomen. We gaan zorgvuldig om met representatie en vermelding door toe te zien op eigenaarschap, bronvermelding en rechtenafdracht.

Transparantie: De bedrijfsvoering van YoungGangsters is transparant. Gegevens over bedrijfsvoering worden in het Jaarverslag gedeeld op onze website en zijn voor het publiek toegankelijk gemaakt. De Fair Practice Code wordt ook nageleefd door zogenaamde 'onderaannemers' binnen YoungGangsters. Bijvoorbeeld wanneer ons productiebureau mensen aanneemt. YoungGangsters deelt haar kennis met partners in stad en land, evalueert haar projecten met de samenwerkingspartners en overlegt over de ontwikkeling van de podiumkunsten. We zetten ons landelijk en lokaal actief in voor betere arbeidsomstandigheden in de kunsten. YoungGangsters werkt alleen met partners die de Fair Practice Code onderschrijven en daarin stappen zetten.

YoungGangsters neemt haar verantwoordelijkheid voor een Fair Chain, waarin 'kunstenaars' en 'creatieven' maar ook 'mogelijk makers' van kunst en cultuur een 'Fair Share' en 'Fair Pay' toekomt. Iedereen bij YoungGangsters werkt onder eerlijke omstandigheden en tegen een redelijke vergoeding. YoungGangsters hanteert de CAO Toneel en Dans. Eenieder binnen YoungGangsters is zich bewust van zijn plek in de creatie keten, neemt verantwoordelijkheid en is solidair met de andere werkenden op de vloer en achter de schermen.

YoungGangsters wil **divers, inclusief en toegankelijk** zijn en is gebaat bij een realistische afspiegeling van de samenleving in alle niveaus van onze organisatie. We kijken hierin niet alleen naar culturele of etnische achtergrond, maar ook naar diversiteit in gender, seksuele geaardheid, leeftijd, sociaaleconomische achtergrond of opleidingsniveau. YoungGangsters stelt zich open op voor andere perspectieven, dat is structureel onderdeel van onze manier van maken. We maken heldere afspraken en zijn transparant in wat we samen kunnen doen en hoe we elkaar aanvullen.

Personeel

YoungGangsters houdt audities voor acteurs en stagiair acteurs (m/v/o). Wij zetten niet alleen de calls uit onder hbo-kunstvakopleidingen, maar ook studenten van de mbo-theateropleiding zijn welkom evenals selfmade per-

**"JULLIE HEBBEN EEN
PRACHTIGE COMBI VAN
HUMOR EN SERIOUS SHIT."**

Publieksreactie op The Promised Land

"DE VOORSTELLING TOONT DE NEOLIBERALE GELUKSMYTHE, DOOR DE CLICHÈS EN AANNAMES OVER ARMOEDE UIT TE VERGROTEN."

De Volkskrant over The Poverty Peepshow

formers. Op deze manier werken wij niet alleen inclusiever, onder de mbo theaterstudenten vonden wij ook meer diversiteit. Door de samenwerking met ervaringsdeskundigen tijdens de onderzoeksfase nodigen wij diverse perspectieven uit in ons artistieke proces. Dit procédé zet YoungGangsters de komende vier jaar voort met een open en nieuwsgierige blik.

Programma

In onze voorstellingen maken we plaats voor meerstemmigheid en laten we ons verrassen, want we erkennen dat we een blinde vlek zullen hebben. Echter, deze wordt pas zichtbaar wanneer we kennisnemen van de andere blik. Zo groeide in de samenwerking met inheemse mensen voor *The Promised Land* en bij *The Poverty Peepshow* het bewustzijn hoe het is om op te groeien ver weg van je 'origine' en in armoede. In het werkproces van *Don't Wanna Touch* leerden we van queer rapper Tano Rivers hoe het is om als artiest te werken in een scene waarin gender-issues taboe zijn.

Publiek

Onze ambitie om ons publiek diverser (jonger) te maken, uit zich in nieuwe speelplekken. Voor jongeren zijn de theaterfestivals vaak te kostbaar. Om jongeren te bereiken – hebben we ervaren – zijn schoolvoorstellingen een goed instrument. Met locatievoorstellingen trekken we juist de niet-theaterbezoekers. Een bijzondere locatie heeft een 'event'-waarde en trekt avontuurlijk publiek.

Partners

De keuze voor onze partners leidt op een organische manier tot diversificatie van onze publieken. Zo trekken DOX, De Noorderlingen, Stadspodium Noord, Theater Bellevue, Over Het IJ, Oerol, Hoogte 80, Zwarte Cross, Brainwash, FestivalDerAa bij elkaar een mooie mix van divers publiek. YoungGangsters wil hierin zoveel mogelijk plekken in Nederland aandoen. Het theaterpubliek in het noorden, oosten, zuiden en westen van Nederland, levert ons namelijk iedere voorstelling een ander type publiek op.

In het kader van **duurzaamheid** maken we afspraken met elkaar die zich niet beperken tot één productie, maar voor een langere tijd. We hergebruiken waar het kan kostuums en decor, en delen onze decorstukken ook met collega's in het veld. Onze catering is vegetarisch en we reizen met de trein, tenzij het niet anders kan. We zoeken altijd naar partners met wie we dezelfde waarden en nieuwsgierigheid delen om in vol vertrouwen met elkaar op duurzame wijze te kunnen samenwerken.

Tot slot

YoungGangsters staat vol inspiratie klaar om bovenstaande plannen te verwezenlijken. Vanuit de overtuiging dat inleving in de ander de start is voor verandering willen we ons publiek verleiden, wakker schudden en uitdagen tot stellingname. Voortbouwend op onze ervaring en verworven skills, verkennen we nieuwe werelden en verdiepen we onze signatuur. Met nieuwe, botsende perspectieven tonen we met *The Art of Conflict* dat de werkelijkheid altijd anders is dan je denkt.

The Promised Land Foto > Bart Grietens

